

זמושץ' (Zamosc)

מר וסר הנכבד!

אני יכול להודיע לך שאני, תודה לאל, בריא, ואני מאחל לכם אותו דבר ולשמוע מכם רק בשורות טובות. אשר אלי, אני במצב קריטי, בעצמי אינני יודע מה לעשות, כי מאוד הייתי רוצה להתראות עם מר קוהן, וזאת כל שאיפתי. מר וואסר הנכבד, [ועד] הקהילה לא רוצה לעזור לי, לכן אבקש מאוד את אדוני שיואיל בטובו, ומיד, שאדוני יכתוב, כי בינתיים אין לי עבודה ואין לי פרוטה של כסף, לכן אני מבקש מאוד מאדוני שישלח לי כמה זלוטי כדי שאוכל להציל את חיי. קיבלתי דרישת שלום מבן דודי שבלובלין. הם כותבים שהלכו לעולם האמת, באותו האופן כמו בחלמנו. תאר לעצמך את ייאושי. כבר אין לי כוח לבכות. מן הסתם זהו מכתבי האחרון ואני עומד ללכת בדרכם של הורי ובאותו אופן עצמו. מר וסר הנכבד. ייתן לי אדוני עצה מה עלי לעשות כדי להתראות עם מר קוהן, ואם לא – כבר לעולם לא אתראה אתכם, ובחפץ לב הייתי רוצה בדחיפות להתראות ולספר את שעבר עלי, ובכלל לספר על הכל. בית עולם [קברות] יש בבלז'ץ. זה אותו דבר כמו בחלמנו; קיבלתי גם דרישת שלום מבת דודתי שגרה בראווה רוסקה (Rawa Ruska), שזמן רב לא ראיתיה. היא היתה בראווה רוסקה ומשם נסעה לעולם האמת. מת עלי גם סבי שבבילגוראי (Bilgoraj), כך שאין לי איש ממשפחתי. תאר לך אדוני את הצער שאני עובר, ולא רק לי נדמה שבקרוב אפגש עם מר חיים ראובן איזביצקי, ובהחלט הייתי מעדיף להתראות אתכם. מה נשמע אצל אדוני, מה מעשיה של אשתך וכך הלאה, ומה נשמע אצל כל המכרים שלנו. נשיקות לכולכם,

שלמק

דרישת שלום מכל המכרים, ואני נשאר עם הערכה רבה. הוא קר [רוצח] באותו אופן כמו בחלמנו, ועכשיו אנחנו בתור.
בית הקברות הוא בבלז'ץ. הוא כבר הקפיא את העיירות שהוזכרו במכתב.
אני מסיים, ומנשק את כולכם

שלמק

שלמק נמלט מחלמנו אך נספה ב־11 או ב־12 אפריל 1942 בבלז'ץ. הקטע הראשון לקוח מתוך עדותו בוורשה בפני מר וסר,
לפני שהמשיך בבריחתו. בחרנו להביא גם את העדות וגם את המכתב שכן ביחד הם מהווים את דבריו האחרונים.